

ПРОЄРУЧИЦЯ

*Парафіяльний часопис храму Богородиці Проєручиці
Української Греко-Католицької Церкви*

М. ТАЛЛІНН

20 ГРУДНЯ 2015 Р. Б.

№03

Святий Миколай Чудотворець.

Святий Миколай жив у третьому столітті. Батьки після смерті залишили йому у спадщину великі статки, які він став ділити серед бідних і потребуючих. Сталося тоді, що один, колись заможний, а тепер збіднілий мешканець Патар, не міг видати своїх дочок – а мав їх аж три – заміж, бо не надбав приданого. Святий Миколай, довідавшись про це, вночі підкинув йому велику суму грошей золотом. Коли той батько видав першу дочку, то якогось дня знайшов у вікні придане для другої, а потім для третьої. Але тоді він підстеріг, що це святий Миколай потай приходить йому на поміч, і вістка про це поширилася по всіх околицях. Не було бідного, опущеного, загрузлого в боргах, якому б святий слуга Божий не прийшов на допомогу. І так в руки Отця небесного склав він усе майно, роздаючи його убогим, а Господь возвеличив і винагородив слугу свого силою творити чуда.

Одного разу святий Миколай вирушив до Єрусалиму. Коли святий сів на корабель, а погода була прекрасна, він провістив, що їх настигне буря. І тоді святий Миколай своєю молитвою утихомирив бурю. А коли один з моряків упав з високої щогли і забився, то святий молитвою своєю повернув його до життя.

Святий Миколай вирішив піти в пустелю, як це робили тоді багато самітників, але, за Божим натхненням, він повернувся додому і вступив у до монастиря, названого “Святий Сіон. І знову ж, з Божого натхнення, святий Миколай пізнав, що Бог кличе його до душпастирського життя. Він переселився до міста Мири (головне місто тодішньої Ликії) і тут проживав нікому не відомий, цілі дні і ночі перебуваючи на молитві. А тим часом помер архієпископ Мир Йоан. Коли навколишні єпископи зібралися, щоб вибрати нового владика, то в гарячих молитвах стали просили Господа, щоб вказав їм на мужа найдостойнішого цієї гідности. І, як свідчить передання, найстарший єпископ у видінні почув наказ Божий, щоб найближчої ночі став при дверях церкви, а хто перший прийде на ранішню молитву, той і буде єпископом, а називатиметься той чоловік Миколай.

І так сталося. Першим, хто прийшов вранці до церкви, був святий Миколай. Його і поставили архієпископом Мир.

Ставши владикою, святий Миколай ні в чому не змінив свого життя; одержував бідну, їв один раз на день, і то ввечері, а весь час присвячував молитві і добрим ділам. Кожного року 1 вересня він скликав синод, на якому зі своїм духовенством обговорював потреби вірних. Найбільше дбав святитель про бідних. Коли в Мирах настав голод, тоді святий Миколай явився ві сні одному купцеві в Сицилії, дав йому три золоті завдатку і велів доставити кораблем збіжжя до Мир. Купець прокинувся і гадав, що то був звичайний сон, але в руці своїй побачив завдаток. І зразу поплив з кораблями до Мир, де святитель Миколай викупив у нього весь товар.

Чуда, якими Господь прославив святого Миколая, були такі численні, що в далеких краях навіть погани зверталися за його допомогою, і святий Миколай, як каже преподобний Андрей Критський, “ще за життя, перед своїм відходом до Христа, являвся тим, що були обтяжені різними журбами, надавав їм скору поміч у нуждах і виривав жертви із найгостріших зубів смерті”.

Неділя 29-та по Зісланні Святого Духа. Глас 4. Єв. 7.

Св. Амвросія, єп. Медіоланського.

Тропар, глас 4: Світлюю воскресення проповідь * від ангела взнавши, Господні учениці, * і прадідне осудження відкинувши, * апостолам, хвалячися, мовили: * Повалилася смерть, воскрес Христос Бог, * даруючи світові велику милість.

Слава: Кондак, глас 4: Спас і Избавитель мій * із гробу як Бог * воскресив від узів земнороджених * і врата адові сокрушив, * і як Владика * воскрес тридневний.

І нині: Богородичний, глас 4: Йоаким і Анна з неслави бездітності * і Адам і Єва від тління смерти визволилися, Пречиста, * у святім різдві твоїм. * Його празнують люди твої, * з провини прогрішень ізбавлені, * як кличуть до Тебе: * Неплідна родить Богородицю * і кормительку життя нашого.

Прокімен, глас 4: Як величні діла твої, Господи, все премудрістю сотворив Ти (Пс. 103,24).

Стих: Благослови, душе моя, Господа; Господи, Боже мій, Ти дуже величній (Пс. 103,1).

АПОСТОЛ:**Послання апостола Павла до Колосян 3:4-11**

4 Коли ж Христос, ваше життя, з'явиться, тоді й ви з ним з'явитесь у славі. 5 Умертвлюйте, отже, ваші земні члени: розпусту, нечистоту, пристрасті, лиху пожадливість, зажерливість - що є ідолопоклонство. 6 За все це падає гнів Божий на неслухняних. 7 Ви самі нещодавно поводитися так само, коли жили в тому. 8 Тепер же відкиньте й ви все те геть від себе: гнів, лютість, злобу, наклеп, сороміцькі слова з ваших уст! 9 Не говоріть неправди одне одному, бо ви з себе скинули стару людину з її ділами 10 й одягнулися в нову, що відновлюється до досконалого спізнання, відповідно до образу свого Творця. 11 Тим то немає грека, ні юдея, ні обрізання, ні необрізання, ні варвара, ні скита, ні невольника, ні вільного, а все й у всьому - Христос.

Алилуя, глас 4: Натягни лук і успівай, і царюй, істини ради і лагідности, і справедливости (Пс.44,5).

Стих: Возлюбив Ти справедливість і возненавидів Ти беззаконня (Пс. 44,8).

ЄВАНГЕЛІЄ:**Від Луки 17:12-19**

12 Коли він входив в одне село, вийшло йому назустріч десять прокажених, що стояли здалека. 13 Вони піднесли голос і казали: “Ісусе, Наставнику, змилуйся над нами!” 14 Побачивши їх, він промовив: “Ідіть та покажіться священникам.” І сталось, як вони йшли, очистилися. 15 Один же з них, побачивши, що видужав, повернувся, славлячи великим голосом Бога. 16 І припав лицем до ніг Ісуса, почав йому дякувати. Він був самарянин. 17 Озвався Ісус і каже: “Хіба не десять очистилось? Де ж дев'ять? 18 І не знайшовся між ними, щоб повернутись, Богові хвалу воздати, ніхто інший, окрім цього чужинця?” 19 І він сказав до нього: “Встань, іди: віра твоя спасла тебе.”

Причасний, глас 4: Хваліте Господа з небес, хваліте його в вишніх (Пс. 148,1). Алілуя, трічі.

Лк. 17, 12-19. «Хіба не десять очистилось? Де ж дев'ять?»

Ісус зцілив десятьох прокажених, але повернувся зі словами вдячності лише один! Більше того, за отримане зцілення від прокази до Господа приходять дякувати не дев'ять осіб із вибраного народу, а один самарянин, тобто поганин. Ситуація віддзеркалює дійсність, в якій часто перебуваємо й ми, коли згадуємо про Бога лише тоді, коли нам дуже скрутно й ніхто інший нам уже не може допомогти. Коли ж Бог допомагає нам, то дуже часто ми скоро забуваємо, про цю допомогу.

Коли робимо іспит сумління, то, як нас вчили, найперше пригадуємо якісь свої вади, недоліки. Однак маємо вчитися найперше дякувати Богові молитвою благодарення за все, що Він робить у нашому житті. І саме під час щоденного іспиту сумління можемо зауважити багато доброго, що ми отримали від Бога. Тому починаймо саме з того, щоб пригадати собі, що наш Господь вчинив для нас.

Придивімося до величі й доброти нашого Бога, і ми побачимо, скільки всього Він для нас зробив, робить і буде робити. А на цьому тлі найкраще побачимо свою невірність і падіння.

12 КРОКІВ ДО БОЖОГО МИЛОСЕРДЯ

Будьте милосердні, як і Отець ваш милосердний (Лк. 6, 35)

8 грудня 2015 року розпочався рік Божого милосердя, проголошений папою Франциском. Дорогі друзі, запрошуємо вас у мандрівку пошуку тих вчинків, які відкриють нам риси обличчя Небесного Отця.

Рік Божого Милосердя - це можливість поглибити віру, надію і любов. Ці та інші чесноти є наче м'язи у тілі нашого життя. З одного боку, вони нам даровані, з іншого – їх потрібно розвивати, адже вони життєво важливі та такі, що підтримують якість життя. Психологи вчать, що навичка формується за 3 – 4 тижні повторення певної дії. Інша особливість людської психіки полягає в тому, що вчинки не обов'язково мають бути плодом відповідних почуттів (любові, поваги, співчутливості, щедрості). Натомість вчинок, а тим більше повторюваний вчинок, здатний сформувати, викликати відповідне почуття. І тоді на місці, де, можливо, була порожнеча, через відповідні вчинки прийде і любов, і повага, і співчутливість.

Кожного місяця маємо відкрити для себе одну з характеристик, а відтак до наступного місяця з молитвою та зусиллям плекати запропоновану поведінку.

Повідомте про ваше рішення стати на шлях своїх рідних і близьких. Запросіть у цю мандрівку друзів.

Наш річний шлях проходитиме такими «зупинками»:

ПРОЩЕННЯ і ПРИМИРЕННЯ, ДОПОМОГА і СПІВУЧАСТЬ, ПРИЙНЯТТЯ і ТОЛЕРАНТНІСТЬ, ЖЕРТОВНІСТЬ і ПОДОЛАННЯ ЕГОЇЗМУ, ТЕРПЕЛИВІСТЬ, ЛАГІДНІСТЬ, ДЕЛІКАТНІСТЬ і ЧУЙНІСТЬ, ДАРУВАННЯ ВТІХИ і ПІДТРИМКИ, ТУРБОТЛИВІСТЬ і УВАЖНІСТЬ, ЩЕДРІСТЬ і ПОСЛУЖЛИВІСТЬ.

1 крок: ПРОЩЕННЯ і ПРИМИРЕННЯ**Слово Боже для роздумів:**

Бо як людям ви простите прогріхи їхні, то простить і вам ваш Небесний Отець. А коли ви не будете людям прощати, то й Отець ваш не простить вам прогріхів ваших (Мт. 6, 14).

Усяке подратування, і гнів, і лютість, і крик, і лайка нехай буде взято від вас разом із усякою злобою. А ви один до одного будьте ласкаві, милостиві, прощаючи один одному, як і Бог через Христа вам простив (Еф. 4, 31–32).

Не ображай у відповідь свого кривдника – просто скажи про своє переживання, про свої відчуття від того, що сталося. Навіть якщо тебе не розуміють – не переймайся, будь терпеливий, бо любов довготерпелива (1 Кор. 13).

Не платіть злом за зло, або лайкою за лайку, навпаки,— благословляйте, знаючи, що на це вас покликано, щоб ви впадкували благословення. Бо хто хоче любити життя та бачити добрі дні, нехай стримає свого язика від лихого, та уста свої від говорення підступу (1 Пет. 3, 9–10).

Петро приступив тоді та й запитався Його: «Господи,— скільки разів брат мій може згрішити проти мене, а я маю прощати йому? Чи до семи раз?» Ісус промовляє до нього: «Не кажу тобі до семи раз, але аж до сорока семи раз по семи!» (Мт. 18, 21–22).

Що таке прощення і примирення? Слово *простити* первісно мало значення «звільнити, відпустити». Простити – значить, звільнити людину від відповідальності за вчинену щодо тебе образу, злочин, гріх. Прощення Господнє, якого прагнемо та з благодатною дією якого щоразу зустрічаємося в Таїнстві Сповіді, теж полягає у цьому звільненні людини від відповідальності за гріх. Прощаючи ближнього, співдіємо з Богом в цьому акті Його милосердя. Закликаючи нас прощати кривдників, Христос знає, що кожного з нас Господь наділив такою здатністю. Прощаючи, звільняємо себе з руйнівної для людини ролі «жертви», віднаходимо внутрішній мир та здоров'я, сили для примирення і преображення дійсності. Недаремно кажуть: хто вміє прощати – той вміє усе.

Молитва Папа Франциска на Рік Милосердя

Господи Ісусе Христе, Ти навчав нас бути милосердними, як Небесний Отець, Ти сказав нам, що той, хто бачить Тебе, бачить Його. Покажи нам Своє обличчя і будемо спасенні.

Твій погляд, наповнений любов'ю, визволив Закхея та Матея від рабства грошей; блудницю та Марію Магдалину – від того, щоб шукати щастя лише у створінні; спонукав Петра плакати після зради, та запевнив рай розкаяному розбійникові.

Вчини, щоби кожен з нас вислухав, немов звернене до нього, слово, яке Ти сказав самарянці: Як би ти пізнала дар Божий!

Ти – видиме обличчя невидимого Отця, Бога, Який виявляє Свою всемогутність, насамперед, у прощенні й милосерді: вчини, щоб Церква стала у світі видимим обличчям Тебе, свого Господа, воскреслого у славі.

Ти бажав, щоб Твої служителі також були зодягнені у слабкість, щоб відчувати справедливе співчуття до тих, які перебувають у незнанні або помиляються: вчини, щоби кожен, хто приступає до одного з них, відчув, що Бог його чекає, любить та прощає.

Пошли Твого Святого Духа та посвяти всіх нас Його помазанням, щоби Ювілей Милосердя став роком Господньої благодаті, а Твоя Церква з оновленим ентузіазмом могла нести бідним добру новину, звіщати ув'язненим та пригнобленим свободу, а сліпим повертати зір.

Просимо цього за заступництвом Марії, Матері Милосердя, у Тебе, що живеш і царюєш з Отцем і Святим Духом на віки вічні. Амінь.

П Р И Т Ч А

Жінка вийшла зі свого будинку і побачила на вуличному дворіку трьох людей похилого віку з довгими білими бородами. Вона не впізнала їх. Вона сказала:

- Напевно ви мені не знайомі, але ви, напевно що, голодні. Будь ласка, заходьте в будинок і поїжте.

- А чоловік удома? - запитали вони.

- Ні - відповіла вона. - Його немає.

- Тоді ми не можемо увійти, - відповіли вони.

Увечері, коли її чоловік повернувся додому, вона розповіла йому про те, що трапилось.

- Іди і скажи їм, що я вдома і запроси їх у дім! - сказав чоловік.

Жінка вийшла і запросила старців.

- Ми не можемо піти в будинок разом, - відповіли вони.

- Чому ж? - здивувалася жінка.

Один зі старців пояснив:

- Його звать Багатство, - сказав він, вказуючи на одного зі своїх друзів, і сказав, вказуючи на іншого:

- А його звать Удача, а мене звать Любов. - після чого додав:

- Зараз йди додому і поговори зі своїм чоловіком про те, кого з нас ви хочете бачити у своєму домі.

Жінка пішла і розповіла чоловікові про те, що почула. Її чоловік був дуже втішений.

- Як добре! - сказав він, - Якщо вже треба зробити вибір, давай запросимо Багатство. Нехай увійде і наповнить наш дім багатством!

Але його дружина заперечила:

- Дорогий, а чому б нам не запросити Удачу?

Донька слухала суперечку між батьком і матір'ю сидячи в кутку. Вона підбігла до них зі своєю пропозицією:

- А чому б нам краще не запросити Любов? Адже тоді б у нашому домі запанувала любов!

- Давай погодимось з нашою донечкою, - сказав чоловік дружині. - Іди і попроси Любов стати нашим гостем.

Жінка вийшла і запитала трьох старців:

- Хто з вас Любов? Заходь в будинок і будь нашим гостем

Старець по імені Любов пішов у напрямку будинку. Двоє інших старців пішли за ним. Здивована, жінка запитала Багатство і Удачу:

- Я ж запросила тільки Любов, чому ви йдете?

Старці відповіли:

- Якби ви запросили Багатство або Удачу, інші два з нас залишилися б на вулиці, але так як ви запросили Любов, куди вона йде, ми завжди йдемо за нею. Там де є Любов, завжди є і Багатство і Удача!

Постанова протягом місяця:

- Намагатимусь бути уважним(ою) до власного серця, вловлюючи в ньому найменші почуття образи на іншу людину (чоловіка, дружину, дітей, батьків, начальників, колег).
- Щоразу уявлятиму собі, як звільнюю особу, що переді мною завинила, від невидимих вуз провини.
- Радітиму, що вона вже більше не несе відповідальності за свій вчинок щодо мене.
- Згадуватиму, як не раз у житті сам(а) отримував(ла) прощення, і насамперед прощення від Бога.
- Зусиллям волі шукатиму можливості примирення з тим, із ким увійшов(ла) в конфлікт. Намагатимусь робити перший крок до примирення ще до «заходу сонця», поки конфлікт і образа не пустили корінь у свідомості.

Збірка 12 листів Митрополита Андрія Шептицького до мами**ТРЕТІЙ ЛИСТ - У МИТРОПОЛИТА ЙОСИФА**

Дорога Моя Мамо!

Хочу сьогодні поділитися з Тобою ще одним моїм переживанням, про яке я Тобі тільки коротко, мимоходом згадав у моїх листах: це мої відвідини колишнього львівського владики, галицького митрополита Йосифа Сембратовича (а тепер він має титул архієпископа Теодосіопільського), глибоко релігійної людини і великого знавця українського обряду – тут в Апостольській Столиці він є консультором Священної Конгрегації Поширення Віри і предсідником папської Комісії для ревізії церковних книг.

Йому зроблено велику кривду, Мамо, й частина цієї кривди паде й на нас, бо спричинниками цієї кривди є теж і наші племінники, польська шляхетська верства Галичини, під пресією якої цісар Франц Йосиф I виміг на Апостольській Столиці усунення митр. Йосифа. Правда, що на його усунення немало заважило й його зневажливе відношення до цісаря та знехтування обов'язкової етики австрійського цісарського двора. Але саме такою поведінкою цього «мужа молитви», як звуть архієп. Йосифа деякі кола Ватикану, я дуже зацікавився і рішив його відвідати, тим більше, що він був як митрополит галицький головою цієї Церкви, до якої належали мої предки її до якої я вернувся.

Відвідав я його того самого дня, коли побував у кардинала Масаї, про що Ти, Моя Дорога Мамо, вже знаєш із мого попереднього листа. А кілька днів перед тим, ранком, я зайшов до приватного мешкання митр. Йосифа. Двері

відкрив мені якийсь чернець і заявив, що владики дома нема. Я передав братчикові свою візитну карточку, прохаючи, щоб владика назначив мені день і годину, коли я його можу відвідати, додаючи, що чергового дня я зголошуся по відповідь. Коли ж я чергового дня зголосився по відповідь, владика Йосиф назначив мені через цього братчика той самий день, що його я мав замовлений у кард. Масаї, тільки 2 години пізніше. А як знаєш, кард. Масаї так тепло мене зустрів, що мені просто було жалко покидати його, тим більше, що ми говорили на мою улюблену тему – про Християнський Схід. Перепрошуючи, що не можу довше побути у кард. Масаї, я і сказав йому, що маю замовлені відвідани в архиєп. Сембратовича й на моє здивування Масаї дуже, втішився.

– О, як то гарно, що ти туди йдеш, мій сину! – сказав кард. Масаї. – Так, так! Необхідно тобі познайомитися із архиєп. Сембратовичем, це правдивий святець і дуже тужить за своєю Україною. Я говорив йому про тебе, мій сину, це гарно, що ти його відвідаєш!

Зворушений такою теплою і сердечною зустріччю з кард. Масаї, я швидко попрощався з ним і точно в означеній годині задзвонив до дверей мешкання архиєп. Йосифа. Відкрив мені двері цей-таки братчик-чернець і зразу ж попросив мене до робітні владики. Я застукав і, увійшовши туди, спершу не знав, куди діти очі: усі чотири високі стіни кімнати до самої стелі були заложені полицками книжок. Під великим венецьким вікном, єдиним вікном у цілій кімнаті, стояло широчезне бюро, теж завалене фоліялами, сидів і щось писав архиєп. Йосиф. На моє привітання підняв голову, встав із-за бюрка, скинув окуляри, уважно поклав їх на розгорнені папери й, витягаючи до мене обі руки із лагідною усмішкою на обличчі, сказав:

– Вітай, мій любий сину! Тішуся, що бачу одного із Шептицьких, який повернувся до нас!

Високий на ріст, із молодим обличчям, на якому лягла неначе якась задума, але вже з посивілою бородою і сивим волоссям, пригорнув мене до себе, а потім, узявши моє лице в обі руки, як береться дітей, і дивлячися мені бачливо в очі, неначе до себе шепнув:

– Шептицькі, Шептицькі, великий, заслужений рід!... Я хотів поцілувати його руку, але він не дався.

– Не треба, сину, не треба! Ось візьми крісло й сідай тут коло мене, розкажи мені про свій намір служити Богові й нашій Церкві. Дещо я вже знаю про тебе і від кардинала Масаї і від кардинала Чацького, але я хотів би почути про все із твоїх уст...

І я почав йому говорити про свій намір. Мамо, й коли я згадав, що західній світ, задивлений у свою велич, не лише нічого про нас не знає, але тепер не хоче знати, якісь вогники заблиснули в очах владики й він сказав:

– Правильно, мій сину, правильно! – і, показуючи на вікно, крізь яке видно було здалеку копулу Собору св. Петра, сказав:

– Але недалекий час, коли вони прозріють... Я почуваю, що ще трохи-трохи, а нашу Церкву по Страсному Тижні жде світле Воскресіння. Але Страсний Тиждень триватиме довго, на наше літочислення може навіть дуже довго... Це так мусить бути... Навіть старинні казали, що «Божі млини мелють поволі». Ти вибрав, кажеш, мій сину, шлях місіонера. Саме в цьому й основна помилка наших часів, що серед душпастирства повторилися якісь категорії, якийсь поділ ролі, під час коли Церква має тільки одне основне завдання: місіонерство. Ми всі є місіонери, від сотрудника чи монаха починаючи до митрополита чи протоархимандрита включно. А цього саме сьогоднішні часи забули й з нас потворилися урядовці, які, заспокоюючи потреби щоденного життя і виконуючи совісно і докладно обов'язки, наложені на них, думають, що вони виповнили своє завдання. Так, вони виконали по відношенні до туземного життя, і навіть посередньо по відношенні до Бога, але Бог урядовців не хоче, Бог хоче, щоб ми так думали й так судили, як Він думає і як Він судить... А щоб так думати, й так судити, як Бог, треба зрєктися себе...

– Я свідомий того, Ваше Високопреосвященство, – шепнув я. А архієп. Йосиф говорив даліше:

– Є бо в житті, мій любий сину, малі труднощі є й великі. Малі труднощі побороємо життєвими силами, але великі труднощі вимагають жертви, самозречення. Ти вибрав, сину, шлях місіонера, але я певен, що ти згодом станеш у проводі нашої Церкви, а враз із цим у проводі нашого народу, бо, як знаєш, історія кожної Східної Церкви є нерозлучна з історією даного народу. Цього ще не знає і щойно згодом пізнає Західна Церква. Тому не жахайся, мій сину, великих труднощів на своєму шляху, що їх зустрічатимеш і від своїх і від чужих, тільки кожний твій крок хай важиться золотою вагою віри. Обіцяю тобі, сину, що я завжди молитимуся за тебе й при кожній Божественній Літургії покладу одну часточку на твою інтенцію.

Скільки вже років минуло з того часу, Моя Дорога Мамо, а я кожне слово владики пам'ятаю досьогодні. Досьогодні пам'ятаю, як я в розмові хотів натякнути на цю кривду, що йому зроблені, а він махнув рукою і сказав «пусте»! Пам'ятаю, як він мене, як батько, при прощанні пригорнув до себе і розцілував, та пам'ятаю, як відпроваджуючи до дверей, сказав до мене:

– А на кінці, мій сину, прохання до тебе: коли будеш у Львові, в моім імені перехрести й попрощай від мене Святоюрську Гору, бо я її вже своїми земними очима не побачу. А коли будеш у церкві, підійди до престолу нашої Богородиці й перед чудотворною іконою Пречистої Діви Марії змов за мене «Під Твою милість».

Я не міг тоді, Мамо, нічого йому відповісти. Я припав устами до його руки й моє горло здушили сльози. А коли я вийшов на вулицю і побачив, що зараз за рогом відкрита невеличка церковця, я вступив туди й помолився перед статуєткою Пречистої Діви. І щойно тоді я заспокоївся.

Добраніч, Мамо, і молися за Твого сина

о. Андрея

У день св. Апостола Филипа

Молитва за Україну

Боже великий, єдиний,
Нам Україну храни,
Волі і світу промінням
Ти її осіни.

Світлом науки і знання
Нас, дітей, просвіти,
В чистій любові до краю,
Ти нас, Боже, зрости.

Молимося, Боже єдиний,
Нам Україну храни,
Всі свої ласки й щедроти
Ти на люд наш зверни.

Дай йому волю, дай йому долю,
Дай доброго світу, щастя,
Дай, Боже, народу
І многая, многая літа.

Розпорядок Богослужінь в храмі Борогодиці Троєручиці

Неділя	10:00 Служба Божа
Понеділок	09:00 Служба Божа
Вівторок	09:00 Служба Божа
Середа	09:00 Служба Божа
Четвер	09:00 Служба Божа
П'ятниця	09:00 Служба Божа

ОГОЛОШЕННЯ!!!

6 січня 2016р. в Навечір'я Різдва
Христового – Свята Вечеря
(спільна кутя), всіх бажаючих
прошу зголошуватись.

13:00 – 24.12.2015р. Навечір'я Різдва Христового (**Тарту**)

10:00 – 25.12.2015р. Різдво Христове (**Таллінн**)

17:30 – 06.01.2016р. Спільна кутя (**Таллінн**)

18:00 – 07.01.2016р. Різдво Христове, за юліанським календарем (**Таллінн**)

18:00 – 19.01.2016р. Богоявлення, Йорданське водосвяття (**Таллінн**)

Кожної суботи о 10:00 недільна школа для дітей

Видавець: Храм Богородиці Троєручиці, УТКЦ.

Відповідальний: о. Олег Поп'юк

Часопис видається на правах внутрішнього розповсюдження. Редакція не несе відповідальності за точність фактів, власних імен, цифр та інших даних.

Адреса: Laboratooriumi 22, Tallinn 10133

Тел: +372 583 52 562

e-mail: oleg.popiuk@gmail.com